

Arrest

nr. 165 583 van 12 april 2016
in de zaak RvV X/ II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie
en Administratieve Vereenvoudiging.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Nigeriaanse nationaliteit te zijn, op 23 oktober 2015 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging van 16 september 2015 tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten.

Gezien titel I bis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 8 februari 2016, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 22 maart 2016.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. BEELEN.

Gehoord de opmerkingen van advocaat R. JESPERS, die loco advocaat R. JEENINGA verschijnt voor de verzoekende partij, en van advocaat L. BRACKE, die loco advocaat E. MATTERNE verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

De verzoekende partij dient op 18 augustus 2015 een aanvraag in om machtiging tot verblijf in toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (vreemdelingenwet).

Op 16 september 2015 verklaart de gemachtigde van de bevoegde staatssecretaris deze aanvraag onontvankelijk.

Diezelfde dag reikt de gemachtigde van de bevoegde staatssecretaris een bevel om het grondgebied te verlaten uit onder de vorm van een bijlage 13. Dit is de bestreden beslissing die luidt:

*“Mevrouw,
(...)”*

wordt het bevel gegeven het grondgebied van België te verlaten, evenals het grondgebied van de staten die het Schengenacquis ten volle toepassen¹, tenzij hij (zij) beschikt over de documenten die vereist zijn om er zich naar toe te begeven,

binnen 30 dagen na de kennisgeving.

REDEN VAN DE BESLISSING:

Het bevel om het grondgebied te verlaten wordt afgegeven in toepassing van artikel(en) van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en volgende feiten:

o Krachtens artikel 7, eerste lid, 1° van de wet van 15 december 1980, verblijft hij in het Rijk zonder houder te zijn van de bij artikel 2 vereiste documenten:

Betrokkene is niet in het bezit van een geldig visum.”

2. Onderzoek van het beroep

2.1. In een eerste middel voert de verzoekende partij aan:

“EERSTE MIDDEL: Schending van artikel 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen (schending van de materiële en formele motiveringsplicht). Schending van de artikelen 62 en 74/13 van de Vreemdelingenwet. Schending van het zorgvuldigheidsbeginsel. Schending van artikel 3 EVRM. Schending van de materiële motiveringsplicht.

De motivering in de bestreden beslissing luidt als volgt:

“Krachtens artikel 7, eerste lid, 1°, van de wet van 15 december 1980, verblijft hij in het Rijk zonder houder te zijn van de bij artikel 2 vereiste documenten: betrokkene is niet in het bezit van een geldig visum”.

Verzoekster wijst uitdrukkelijk op artikel 74/13 van de Vreemdelingenwet:

“Bij het nemen van een beslissing tot verwijdering houdt de minister of zijn gemachtigde rekening met het hoger belang van het kind, het gezins- en familieleven en de gezondheidstoestand van de betrokken onderdaan van een derde land”.

Verzoekster verkeert in een zeer slechte gezondheid; zij kampt met ernstige psychische problemen, lijdt aan diverse fysieke aandoeningen en heeft daarenboven een historie van alcoholmisbruik.

Het is op basis van zeer slechte gezondheid dat zij een aanvraag tot medische regularisatie indiende op 18.08.2015.

Zoals hierboven al werd gesteld, werd deze aanvraag onontvankelijk verklaard, waartegen op 20.10.2015 beroep werd ingesteld.

Verwerende partij had derhalve weet van de gezondheidsproblematiek van verzoekster, maar verzuimt hier in de bestreden beslissing naar te verwijzen. Er wordt op geen enkele manier gerefereerd naar de fysieke en mentale toestand van verzoekster.

Het uitvoeren van het bevel om het grondgebied te verlaten zou een schending van artikel 3 EVRM tot gevolg hebben. Indien verzoekster gedwongen dient terug te keren naar Nigeria, zal dit een ernstige verslechtering – met mogelijk fatale afloop – tot gevolg hebben.

Verwerende partij was op de hoogte – of had op de hoogte moeten zijn – van de gezondheidssituatie van verzoekster en had hieromtrent in de bestreden beslissing moete motiveren.

Het buiten beschouwing laten van de slechte gezondheid van verzoekster schendt de motiveringsplicht. De bestreden beslissing dient bijgevolg te worden vernietigd.”

2.2. De verwerende partij merkt op in haar nota:

“III. MET BETREKKING TOT DE ONTVANKELIJKHEID

De verwerende partij heeft de eer op te merken dat het bevel om het grondgebied te verlaten gesteund werd op artikel 7, eerste lid, 1° van de vreemdelingenwet, dat luidt als volgt:

“Onverminderd meer voordelige bepalingen vervat in een internationaal verdrag, kan de minister of zijn gemachtigde aan de vreemdeling, die noch gemachtigd noch toegelaten is tot een verblijf van meer dan drie maanden in het Rijk of om er zich te vestigen, een bevel om het grondgebied binnen een bepaalde

termijn te verlaten afgeven of moet de minister of zijn gemachtigde in de in 1°, 2°, 5°, 11° of 12° bedoelde gevallen een bevel om het grondgebied binnen een bepaalde termijn te verlaten afgeven :

1° wanneer hij in het Rijk verblijft zonder houder te zijn van de bij artikel 2 vereiste documenten;”

Overeenkomstig voormelde bepaling moet de gemachtigde van de staatssecretaris in geval van artikel 7, eerste lid, 1° van de vreemdelingenwet een bevel geven het grondgebied te verlaten. Het betreft derhalve een gebonden bevoegdheid, die elke discretionaire appreciatie dienaangaande uitsluit.

Verzoekster betwist niet in het Rijk te verblijven zonder in het bezit te zijn van de door artikel 2 van de vreemdelingenwet vereiste documenten.

Een eventuele vernietiging van de thans bestreden beslissing kan haar dan ook geen voordeel opleveren. In voorkomend geval vermag de gemachtigde van de staatssecretaris niets anders dan in uitvoering van artikel 7, eerste lid, 1° van de vreemdelingenwet haar opnieuw een bevel te geven het grondgebied te verlaten.

Verzoekster stelt een schending voor van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen, van de artikelen 62 en 74/13 van de vreemdelingenwet, van het zorgvuldigheidsbeginsel, van artikel 3 EVRM, van de materiële motiveringsplicht, van artikel 13 van de Terugkeerrichtlijn, van de artikelen 19 en 47 van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie, van de artikelen 3 en 13 EVRM en van artikel 41 van het Handvest.

Zij betoogt in een zeer slechte gezondheid te verkeren op grond waarvan zij een aanvraag om machtiging tot verblijf indiende bij toepassing van artikel 9ter van de vreemdelingenwet. Die aanvraag werd onontvankelijk verklaard waartegen zij een beroep instelde. Zij verwijt de verwerende partij in de bestreden beslissing niet verwezen te hebben naar haar gezondheidstoestand. Zij stelt dat het beroep gericht tegen de onontvankelijkheidsbeslissing nog hangende is. Volgens haar heeft ze recht op een van rechtswege schorsend beroep en werd het hoorrecht geschonden.

De verwerende partij heeft de eer te antwoorden dat de aanvraag om machtiging tot verblijf, die werd ingediend om medische redenen, onderworpen werd aan een onderzoek door de ambtenaar-geneesheer. Die stelde dat het medische dossier niet aantoonde dat er een risico bestaat voor een onmenselijke en veranderende behandeling wanneer er geen adequate medische zorgen zouden zijn in het land van herkomst of het land waar betrokkene verblijft. De ambtenaar-geneesheer vervolgde dat er geen tegenaanwijzing blijkt voor terugkeer naar het land van herkomst of het land waar verzoekster verblijft. Het volstaat dat uit de stukken van het administratief dossier blijkt dat de verwerende partij er zich voorafgaand aan het nemen van het thans bestreden bevel om het grondgebied te verlaten van heeft vergewist dat de ingeroepen gezondheidstoestand geen reëel risico op een onmenselijke of vernederende behandeling uitmaakt. Er bestaat geen verplichting in hoofde van de verwerende partij om de motieven die te lezen zijn in de onontvankelijkheidsbeslissing opnieuw op te nemen in het bestreden bevel. Het tegendeel wordt alleszins niet aannemelijk gemaakt. Bovendien blijkt uit het administratief dossier dat er een onderzoek werd gevoerd in het kader van artikel 74/13 van de vreemdelingenwet en dat hierbij het volgende werd gesteld:

“(…) bij bevel of inreisverbod Artikel 74/13:

1. Gezins- en familielevens: alleenstaand
2. Hoger belang van het kind: geen
3. Gezondheidstoestand: geen onmogelijkheid tot reizen aangehaald(…)”

Waar verzoekster stelt dat het beroep tot nietigverklaring ingediend tegen de onontvankelijkheidsbeslissing nog hangende is, dient te worden opgemerkt dat de thans bestreden beslissing werd genomen vooraleer het beroep werd ingediend. Bovendien heeft het indienen van een beroep tot nietigverklaring tegen de onontvankelijkheidsbeslissing geen schorsende werking. Waar zij stelt recht te hebben op een beroep met van rechtswege schorsende werking, levert verzoekster kritiek op de wettelijke bepaling, namelijk artikel 39/79 van de vreemdelingenwet. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen kan als annulatierechter geen oordeel vellen over de wettelijke vigerende bepalingen. Dit onderdeel van het middel is derhalve onontvankelijk.

Waar zij stelt dat haar hoorrecht geschonden werd daar zij melding had kunnen maken van haar gezondheidsproblemen, dient te worden opgemerkt dat verzoekster zelf een aanvraag om machtiging tot verblijf indiende op grond van haar medische problemen waardoor zij de kans werd geboden om haar situatie en standpunt kenbaar te maken. Het stond haar ook vrij om tot het moment dat er een beslissing genomen werd, haar dossier te actualiseren. Zoals reeds supra uiteengezet werd er wel degelijk rekening gehouden met verzoeksters gezondheidstoestand alvorens het thans bestreden bevel werd genomen.

Daar verzoekster geen schending aannemelijk maakt van een hogere rechtsnorm, is huidige vordering, bij gebrek aan belang, onontvankelijk.”

2.3. De opgeworpen exceptie vergt een onderzoek van de middelen nu de verzoekende partij onder meer de schending van artikel 3 EVRM aanvoert, dat primeert op de bepalingen vervat in de vreemdelingenwet.

Vooreerst dient er te worden opgemerkt dat de verzoekende partij niet kan gevolgd worden waar zij de verwerende partij verwijt geen rekening te houden met haar gezondheidstoestand. Immers werd op dezelfde dag van het nemen van de bestreden beslissing aangaande haar aanvraag in toepassing van artikel 9ter van de vreemdelingenwet beslist:

“Onder verwijzing naar de aanvraag om machtiging tot verblijf die per aangetekend schrijven van 18.08.2015 bij onze diensten werd ingediend door:

(...)

in toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, zoals vervangen door Artikel 187 van de wet van 29 december 2010 houdende diverse bepalingen zoals gewijzigd door de wet van 08.01.2012 (BS 06.02.2012) deel ik u mee dat dit verzoek onontvankelijk is.

Artikel 9ter §3 - 4° van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna Vreemdelingenwet), zoals vervangen door Art 187 van de wet van 29 december 2010 houdende diverse bepalingen, zoals gewijzigd door de wet van 08.01.2012 (BS 06.02.2012); de in § 1, vijfde lid, vermelde ambtenaar-geneesheer of geneesheer aangewezen door de minister of zijn gemachtigde heeft in een advies vastgesteld dat de ziekte kennelijk niet beantwoordt aan een ziekte zoals voorzien in § 1, eerste lid, die aanleiding kan geven tot het bekomen van een machtiging tot verblijf in het Rijk.

Uit het medisch advies van de arts-adviseur d.d. 14.09.2015 (zie gesloten omslag in bijlage) blijkt kennelijk niet dat betrokkene lijdt aan een aandoening die een reëel risico inhoudt voor het leven of de fysieke integriteit van betrokkene, noch een aandoening die een reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling wanneer er geen behandeling is in het land van herkomst of het land waar hij verblijft.

De onontvankelijkheid van deze aanvraag wordt vastgesteld onverminderd de eerbiediging van de andere voorwaarden tot ontvankelijkheid, voorzien in Artikel 9ter §3.

Een eventuele onmogelijkheid tot reizen zal bij de uitvoering van een verwijdering onderzocht worden.”

Noch artikel 74/13 van de vreemdelingenwet noch de motiveringsplicht houden in dat de motieven van die beslissing worden hernomen in een bevel om het grondgebied te verlaten dat dezelfde dag werd ter kennis gegeven.

Evenwel houdt de verzoekende partij voor dat haar gezondheidstoestand derwijze slecht is dat de uitvoering van de bestreden beslissing een schending van artikel 3 EVRM zou teweeg brengen.

De Raad herneemt de motieven weergegeven in haar arrest nr. 165 582 van 12 april 2016:

“De verzoekende partij houdt onder meer voor dat met bepaalde ziektes waaronder haar depressies en haar psychische problematiek geen rekening is gehouden. Voorts verwijt zij de bestreden beslissing geen onderzoek te hebben verricht naar het bestaan van een adequate behandeling in het herkomstland van de medische zorgen die zij behoeft, zonder de welke, althans volgens de verzoekende partij zij bloot zal staan aan een onmenselijke of vernederende behandeling.

De verwerende partij spreekt zich in de nota niet uit over de grief die stelt dat de ambtenaar-geneesheer niet alle ziektes heeft onderzocht.

Uit het administratief dossier blijkt dat verzoekster in de aanvraag, meer bepaald op pagina 6 haar nood aan psychische gezondheidszorg uitdrukt. Alle medische attesten ontbreken in het administratief dossier zoals het de Raad voorligt. Voorts is er in het administratief dossier een nota van de Dienst Vreemdelingenzaken met melding onder “aantal weggehaalde stukken” de melding “7”. Het is in elk geval niet betwist dat de verzoekende partij medische stukken overmaakte. Teneinde de grieven van de

verzoekende partij en de argumentatie van de verwerende partij te onderzoeken, dient de Raad te beschikken over de medische stukken, die blijkbaar zijn “weggehaald” uit het administratief dossier.

Bijgevolg kan noch uit de bestreden beslissing noch uit het administratief dossier afgeleid worden waarop de oordeelsvorming van de gemachtigde van de staatssecretaris is gegrond. Evenmin kan er worden nagegaan of de administratie uit de inlichtingen waarover zij beweerde te beschikken wel de juiste conclusie getrokken heeft. Daar de administratie deze determinerende informatie niet ter beschikking van de Raad gesteld heeft, maakt ze de wettigheidscontrole op haar beslissing onmogelijk (RvS 17 februari 1998, nr. 71.867).”

Ook in het administratief dossier dat in deze zaak voorligt ontbreken de medische stukken. Bijgevolg dringt dezelfde redenering zich op en vermag de Raad in casu niet nagaan of de ziekte van de verzoekende partij dermate ernstig is dat de bestreden beslissing een schending van artikel 3 EVRM zou kunnen veroorzaken. Bij gebreke aan de medische stukken kan de Raad zijn wettigheidscontrole in casu onmogelijk uitvoeren.

De bestreden beslissing moet worden vernietigd. Het betoog van de verwerende partij in de nota doet aan deze vaststelling geen afbreuk.

Gelet op het voorgaande dient de exceptie van onontvankelijkheid wegens gebrek aan belang die de verwerende partij in haar nota opwerpt met betrekking tot de bestreden beslissing, nu de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding in het kader van artikel 7, eerste lid, 1° van de vreemdelingenwet over een gebonden bevoegdheid beschikt en opnieuw een bevel dient uit te reiken, niet te worden beantwoord.

3. Korte debatten

De verzoekende partij heeft een gegrond middel aangevoerd dat leidt tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing. Er is grond om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. De vordering tot schorsing, als accessorium van het beroep tot nietigverklaring, is zonder voorwerp. Er dient derhalve geen uitspraak gedaan te worden over de exceptie van onontvankelijkheid van de vordering tot schorsing, opgeworpen door de verwerende partij.

Artikel 1

De beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging van 16 september 2015 tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten, wordt vernietigd.

Artikel 2

De vordering tot schorsing is zonder voorwerp.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twaalf april tweeduizend zestien door:

mevr. M. BEELEN,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

M. BEELEN